

Conxita Jiménez Poetessa

«A VEGADES S'OBLIDA QUE QUI ESCRIU ÉS UN GRAN LECTOR»

Entrevista

Quatre noves obres poètiques. La poetessa Conxita Jiménez ha estat premiada recentment pels seus reculls de poesia, un camí que no ha resultat fàcil

MARINA PALLÀS
TORTOSA

Nascuda a Girona però ha viscut de sempre a Tortosa i actualment resideix a Tarragona. Ha publicat els reculls de poesia *La cruïlla*, *Flors de Sal*, *Terres i vents* (Saldo-
nar, 2014), guanyadora del Premi Serret 2014, *El bres de les fargues*, *La pell trencada*, *El cant dels mol·luscs*, guanyadora del primer Premi de Poesia Mirall de 2017 i *El gest d'Yrit*, guanyadora del IX Premi de Poesia al Carrer de l'Ametlla de Mar, a més de nombrosos poemes i relats en reculls i llibres col·lectius.

En molt poc temps, un any, ha publicat quatre obres de poesia. Quan li va cridar la lírica? Hi ha més escriptors de novel·la que no pas poetes.

Vaig tenir la sort que ben aviat em van caure a les mans unes quantes obres de grans poetes i em van impressionar molt. També vaig tenir la sort de tenir uns quants professors molt apassionats. Són els dos ingredients ideals per generar i nodrir qualsevol art. De vegades s'oblida que qui vol escriure prèviament ha hagut de ser un gran lector. Aquestes quatre obres han sigut la maduració de tot aquest procés. Perquè fins i tot quan guardem silenci estem escrivint: tots aquells pensaments, experiències vitals, records, obres que hem llegit... afloren quan ho plasmem al paper però ja existien. Publicar poesia no ha sigut fàcil.

Creu que la poesia es considera més difícil i es llegeix menys que la narrativa?

Tothom necessita escoltar i explicar històries, saber què li passa a l'altra gent i sobretot... saber què ens passa a nosaltres mateixos. Tampoc crec que estiguin tan lluny l'una de l'altra: una bona obra de narrativa ens ha d'ajudar a reflexionar i també ens ha d'emocionar amb la bellesa de les paraules i, una obra poètica, en el fons no deixa d'explicar-nos una història, encara que sigui d'una manera més íntima, o fins i tot pot ajudar-nos a recuperar la nos-

Conxita Jiménez, amb els seus darrers quatre llibres de poesia. FOTO: PERE FERRÉ

“

«Fins i tot quan guardem silenci estem escrivint: tots aquells pensaments, experiències vitals, records... afloren quan ho plasmem al paper però ja existien»

«Tothom necessita escoltar i explicar històries, saber què li passa a la gent... i a nosaltres mateixos»

«Mai ha sigut fàcil involucrar-se en el camí de l'art. Aconsello a qui vulgui dedicar-s'hi que no abandoni mai la il·lusió ni sobretot la persistència»

tra pròpia història a través de la qual ens insinua el poeta.

Quina de les seues obres recomanaria a un lector primerenc?

Sé que hi ha molta gent que té por a la poesia perquè de vegades «no tot s'entén». Però precisament és aquesta una de les seues virtuts. *El bres de les fargues* ha tingut prou èxit entre gent de tots els àmbits perquè fa referència a un arbre que qui més qui menys tenim lligats i ens evoca molts records. També pot llegir-se d'una manera prou fluida *La pell trencada* perquè no deixa de resumir la història d'una vida amb experiències que tots hem assumit.

Diuen que la inspiració t'ha de trobar treballant... Com és el seu procés creatiu?

Efectivament amb treball. L'experiència m'ha portat a reconèixer i capturar aquell rampell creatiu que li dona la força, l'emotivitat o la música a una obra però... també posteriorment aquest rampell s'ha de saber reconduir, cultivar, deixar reposar i finalment entre-

gar. Les dues fases són importants, si prioritzem una sobre l'altra ens podem trobar o amb una obra que grinyola per manca de dedicació o... amb una obra molt treballada i perfecta però sense vida.

Com veu el sector de la literatura actual? Tenim més autors que lectors?

Probablement això ho veuen amb més perspectiva els llibreters o els editors. Això sempre s'ha dit: inicialment quan la cultura era només un privilegi d'alguns i... ara que ja fa temps que suposadament és pública perquè potser es prefereix dedicar el temps a altres coses o a lectures més lleugeres o comercials. També, hi ha d'altres factors que es parla molt, com això que en aquests moments de digitalització s'està perdent molt l'hàbit d'una lectura reposada i probablement hi ha una part de veritat... Mai ha sigut fàcil involucrar-se en el camí de l'art. Aconsello a qui vulgui dedicar-s'hi que no abandoni mai la il·lusió ni sobretot la persistència.